

VIERNES, 19 de febrero de 2010

LUCES

"Século XX que quiere ser XIX"

Ó. I. | 19 FEB 2010

Archivado en: [Poesía](#) [Literatura](#) [Cultura](#)

Na súa *História da literatura galega contemporánea* (1963) non hai referencias a Pimentel, pero si en *Libros e autores galegos: dos trovadores a Valle Inclán* (1970). En parte, o libro de Araceli Herrero Figueroa responde á insistencia do académico ferrolán Ricardo Carvalho Calero, responsable de catro pequenos monográficos sobre Pimentel, desde *Originales inéditos en castellano de poemas de Luis Pimentel* publicados en gallego ata *Sobre la poesía de Luís Pimentel*.

É neste último onde o autor de *Xente da Barreira* (1950), que abre a narrativa en galego despois da guerra, fala máis persoalmente do poeta de Lugo, "popular dentro dun círculo escollido, se vale o paradoxo". Antes do reintegracionismo, pouco despois da morte do poeta, Carvalho recrea co seu estilo característico os primeiros equívocos a respecto da obra de Pimentel, a quen se lle adoitaba atribuír o apócrifo *Cunetas*. "Unha cousa é que Pimentel derramase o seu lirismo sobre os mortos que a violencia dos homes en guerra foi deixando nas cunetas da historia, e outra consideralo alistado na literatura comprometida [...] A súa vida e a súa obra foron as dun intimista, atento con nerviosa ansiedade aos latexos do seu propio corazón, pechado no seu marfileño acubillo e cultivando as máis exquisitas flores da espiritualidade esteticista". Á parte de Rosalía, Jules Laforgue é o único poeta que constitúe tema directo -en pezas como *Pantomima* ou *Domingo*- na poesía de Pimentel. O irónico simbolista franco-charrúa é, con Francis Jammes, o seu poeta preferido. Quizais recollan o fío nas *Poesías completas* (Comares, 1991) de Pimentel en castelán. Segundo resume Luís Rei no prólogo, trátase "dun século XX que quiere ser XIX, e ao revés".